
[2013-41-RE](#)

CAUSA 2013-41-RE

(Consille c/ Principat d'Andorra)

Aute del Tribunal Constitucional del 13-1-2014 relatiu al recurs d'empara 2013-41-RE

Número de registre 538-2013. Recurs d'empara

Aute del 13 de gener del 2014

BOPA núm. 6, del 29 de gener del 2013

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 31 d'octubre del 2013, per la representació processal del Sr. Jean François Consille, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 25 de febrer del 2013, dictada per la Batllia i contra la sentència del 25 de juliol del 2013 i l'aute del 25 d'octubre del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari infringits els drets esmentats, que acordi l'anul·lació de les resolucions objecte de recurs i que retrotregui el procediment al moment en què es va produir aquesta vulneració "declarant que s'havia d'admetre com a prova per a millor proveir l'informe pericial aportat amb l'escrit de conclusions presentat en primera instància judicial";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 20 de novembre del 2013;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Carles Viver Pi-Sunyer;

Antecedents

Primer

El 28 de gener del 2011, es va incendiar el xalet propietat del Sr. Jean François Consille per causa

d'una llar de foc mal mantinguda.

El Cos de Bombers va extingir en un primer moment aquest incendi, tanmateix, posteriorment, l'incendi va revifar i va causar danys de més envergadura.

Segon

El Sr. Jean François Consille va presentar davant el Govern una demanda en exercici de la seva responsabilitat administrativa derivada d'una manca de servei per part del Departament de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvament en què sol·licitava una indemnització de 407.158,00 euros.

Tercer

Atès el silenci del Govern, el Sr. Jean François Consille va interposar una demanda jurisdiccional davant la Batllia i, el 25 de febrer del 2013, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va dictar una sentència mitjançant la qual acordava desestimar aquesta demanda i declarava que la decisió tàcita del Govern de denegar la sol·licitud de responsabilitat era ajustada a Dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Quart

La representació processal del Sr. Jean François Consille va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta sentència i, el 25 de juliol del 2013, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència en què estimava parcialment aquest recurs i revocava la sentència de primera instància en el sentit de condemnar el Govern a pagar al Sr. Jean François Consille una indemnització de 50.000,00 euros.

Aquesta sentència va ser notificada a la part el 26 de juliol del 2013.

Cinquè

El 10 de setembre del 2013, la representació processal del Sr. Jean François Consille va formular, aleshores, un incident de nul·litat d'actuacions en què considera que s'ha vulnerat el seu dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

Sisè

El 25 d'octubre del 2013, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute mitjançant el qual inadmetia l'incident de nul·litat d'actuacions esmentat pel fet d'haver estat interposat fora del termini de 15 dies naturals atorgat.

Setè

El 31 d'octubre del 2013, la representació processal del Sr. Jean François Consille va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 25 de febrer del 2013, dictada per la Batllia i contra la sentència del 25 de juliol del 2013 i l'aute del 28 d'octubre del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Aquesta part manifesta que els òrgans jurisdiccionals han refusat valorar les proves aportades, així com l'informe pericial adjuntat a les conclusions de primera instància per estar fora de termini.

El nucli de la qüestió rau en saber fins a quin punt els tribunals disposen d'un marge d'apreciació per poder acceptar els documents aportats per les parts –fora dels terminis legalment establerts– com a proves per a millor proveir. Efectivament, el peritatge esmentat era de cabdal importància per resoldre el litigi.

En aquesta causa s'ha incorregut en una vulneració dels drets a la jurisdicció i a la defensa d'aquesta part, ja que no ha pogut emprar els mitjans de prova pertinents per a la defensa dels seus drets i interessos legítims. Així mateix, cita l'article 73 de la Llei transitòria de procediments judicials en què es diu clarament que el Tribunal Superior de Justícia podrà ordenar proves per a millor proveir i aquelles a instància de part que hagués estat impossible practicar en instàncies anteriors.

El peritatge aportat valorava els béns que havien quedat destruïts en l'incendi i la seva admissió hagués estat prudencial a la vista dels greus perjudicis patits. Una vegada admesa la responsabilitat de l'Estat, aquesta prova versava sobre el quàntum de la indemnització que havia de ser atribuïda.

Allò que vulnera els drets fonamentals al·legats no és l'import de la indemnització atorgada, sinó la no acceptació d'una prova cabdal que no es va poder presentar abans pel fet que no es va poder realitzar fins a la total excavació de les runes del xalet. Tampoc és admissible que el Tribunal Superior de Justícia no valori adequadament les proves relatives als extractes d'internet i el contracte de lloguer, aquest darrer pel fet de no estar signat pel recurrent mateix.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari infringits els drets esmentats, que acordi l'anul·lació de les resolucions objecte de recurs i que retrotregui el procediment al moment en què es va produir aquesta vulneració “declarant que s'havia d'admetre com a prova per a millor proveir l'informe pericial aportat amb l'escrit de conclusions presentat en primera instància judicial”.

Vuitè

El 20 de novembre del 2013, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què, en primer lloc, demana la inadmissió a tràmit d'aquest recurs, ja que no s'acompleixen els requisits establerts a l'article 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, és a dir que no s'ha esgotat la totalitat dels recursos i remeis jurisdiccionals que es troben a l'abast del recurrent en defensa del dret fonamental al·legat. Efectivament, el Ministeri Fiscal destaca que la part recurrent no va presentar el seu escrit d'incident de nul·litat d'actuacions dins el termini que se li havia atorgat de 15 dies naturals.

Subsidiàriament, cas que el Tribunal Constitucional considerés l'esgotament de la via jurisdiccional prèvia, el Ministeri Fiscal considera així mateix que les pretensions d'aquest recurs manquen de contingut constitucional (article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional).

Efectivament, segons el parer del Ministeri Fiscal, el Tribunal Superior de Justícia raona de forma lògica i conforme a la normativa processal d'aplicació que la proposta de prova aportada pel recurrent és no únicament extemporània, sinó ensems inexplicable el seu retràs, ja que el sinistre es va produir el gener del 2011 i durant el transcurs del procés administratiu com durant l'any 2012 en què es va tramitar davant la jurisdicció competent no es va proposar la prova en qüestió. La seva acceptació comportaria desvirtuar el principi d'igualtat per a la proposició de les proves i l'equilibri

de les parts en el procés.

El Ministeri Fiscal conclou que s'ha donat una resposta concreta, fonamentada en dret i lògica en relació amb les pretensions de les parts comparegudes i els raonaments, valoracions i argumentacions exposats en aquestes resolucions per part dels òrgans jurisdiccionals en l'exercici de les seves funcions, que els hi són pròpies per natura, no es poden considerar, en cap cas, arbitràries o mancades de fonamentació.

Fonament jurídic únic

Tal i com posa de manifest el Ministeri Fiscal, aquest recurs d'empara s'ha d'inadmetre a tràmit per manca d'esgotament de la via judicial prèvia (art. 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional).

En efecte, en haver interposat el recurs de nul·litat d'actuacions fora del termini de 15 dies naturals previst a l'article 18 bis 3 de la Llei transitòria de procediments judicials (la sentència que resolva el recurs d'apel·lació li va ser notificada el 26 de juliol del 2013 i no va presentar l'escrit sol·licitant la seva nul·litat fins el 19 de setembre del 2013), el recurrent no va donar a la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia l'oportunitat de revisar la seva decisió prèvia i, en conseqüència, no va esgotar la via judicial tal i com exigeix l'article abans citat de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Com ha reiterat aquest Tribunal, a l'ordenament andorrà els jutges i els tribunals de la jurisdicció ordinària són els garants primers i ordinaris dels drets constitucionals i per aquest motiu la Llei qualificada del Tribunal Constitucional preveu que només es pot accedir a la jurisdicció constitucional "Una vegada no es pugui interposar cap més recurs ni existeixi cap mitjà més en defensa del dret constitucional vulnerat", i també s'escau la inadmissibilitat de la demanda per manca manifesta de contingut constitucional.

Per tot allò que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2013-41-RE interposat per la representació processal del Sr. Jean François Consille contra la sentència del 25 de febrer del 2013, dictada per la Batllia i contra la sentència del 25 de juliol del 2013 i l'aute del 25 d'octubre del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, a la presidenta del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal

Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 13 de gener del 2014.

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona Laurence Burgorgue-Larsen

President

Vicepresidenta

Carles Viver Pi-Sunyer Pierre Subra de Bieusses

Magistrat

Magistrat